

sig selv; i § 30 derimod, som for en stor Deel er givne, ikke saaledes som man nu ved en underlig Skjæbnens Ironie vil anvende den mod Udrederne, men for Udrederne, fordi Hestene, naar man behøvede dem i længere Tid, meget snarere bleve i den Stand, at det var nødvendigt at faae andre istedetfor, og fordi man ikke saaledes hurtig efter hinanden kunde forlange nye Heste. Derfor stoppede man op i et saadant Tilfælde, man standsede, men, som sagt, det er besynderligt, at man ikke ved den hele Fortolkning vil tage Hensyn til den Paragræph, § 32, som er anvendt Uar ud og Uar ind, i ethvert Tilfælde, hvor der har været Forhold at afgjøre mellem Præst og Præst, en Paragræph, som man ikke kan fortolke, naar man ikke forstaaer § 28 saaledes, som den er fremstillet af mig; derimod vil man holde sig til en anden Paragræph, som aldrig er kommen til Anvendelse, og som ikke kan siges nødvendigtvis at indeholde det, som man søger deri, og som meget vel kan forstaaes i Overensstemmelse med Forordningens § 28, forstaaet paa den Maade, jeg her har gjort gjældende. Jeg skal med Hensyn til den Fortolkning, at 66 Rbd. er Prisen, endnu tillade mig den Bemærkning, at der gik 3 Uar, inden de 66 Rbd. i Lovgivningen bleve fastsatte som Maximum; det var først i 1777; hvis den hele Fortolkning, som den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning) har givet, var rigtig, saa maatte det jo allerede have gjort sig gjældende i 1774; men der behøvedes en ny Bestemmelse dertil, og hvorfra kom den Bestemmelse? Det staaer i Reskriptet af 1777, at det kom af en Analogie fra Hertugdømmerne — hvorfor? Fordi det altid er behageligt for Staten at sige: Ja, uagtet den Hest, som vi skulle erstatte Oder, er 135 Rbd. værd, saa ville vi dog ikke give mere end 66 Rbd., thi I have godt af at bære Byrden. Det kan jeg meget godt forstaae, at man lægger større Byrder paa de Giendomme, som engang ikke vare saaledes beskaffede, som de nu ere det, men hvorledes man kan sige, at det just er et afgjørende Bevist, at man i 1777, 1806 og 1819 fastsatte et Minimum, som ikke var en virkelig Erstatning, men kun en legal Erstat-

ning, kun en deelsvis Erstatning, det forstaaer jeg dog virkelig ikke. Saavidt med Hensyn til det Lovtydningsspørgsmaal, hvorpaa man vil tvinge Thinget ind; det vil da ikke undre Dem, naar jeg siger, at dette Lovtydningsspørgsmaal slet ikke efter min Opfattelse paa nogen Maade bør lægges til Grund for Beslutningen over de Forslag, som her foreligge. Læg Mærke til, at den hele Lovtydning slet ikke vedkommer Sagen, saaledes som den nu er stillet. Derfor vt endnu forhandlede Spørgsmaalet om Hestenes Indfaldelse, ja saa var det en Lovtydning, om hvis Anvendelse ved en tvingende Befaling der blev Tale, men Et er det jo dog at sige: vi have givet det omtvistede Besl. for Hestene og nu tage vi dem, uagtet vi have saamange Heste, at vi maae skynde os at sælge, men vi tage dem alligevel; det er jo det, der er opgivet, det Forslag er ikke længere stillet, istedetfor derfor vender man det om og siger noget ganske Andet: vi tage ikke Hestene, nu skulle I beholde dem, men I skulle betale dem. (Tscherning: Maa jeg bede om Ordet!). Altsaa nu ville vi ikke tage Hestene (Tscherning: Jo, jeg vil!) — det ærede Medlem vil det ikke idag (Tscherning: Jo, med den største Fornøielse!) Nei, Nei, ikke idag.

Formanden: Jeg maa anmode den ærede Rigsdagsmand om ikke at afbryde Taleren.

Ordføreren: Altsaa, idag siger man: Nu skulle I have Hestene, men I skulle betale dem; det er dog aabenbart to forskjellige Ting. Bilde man nu atter strengt anvende det, som den ærede Rigsdagsmand anseer for rigtigt, men som jeg efter min Opfattelse ikke kan ansee for rigtigt, saa maatte man dog aabenbart, ligesom Staten har taget sig Tid til Indbetalingen, ogsaa tage sig Tid til at forlange Tilbagebetalingen. Nu seer jeg nok, at de ærede Medlemmer, som have stillet Forslaget, have udeladt enhver Bestemmelse om Tilbagebetalingstiden; jeg veed ikke, om det er stæet, for at Regjeringen paa samme Maade skulde tilbagebetale de 11 Rbd. i 6 Uar, saaledes som de paastaae, at der i de 6 Uar er betalt 11 Rbd. hvert Uar. Derved fik vi en noget langsom Tilbagebetaling, thi naar vi dertil,